Η αξία των ιερών Κανόνων (Αρχιμ. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 20 Ιουνίου, 2016

Η ενασχόλησις περί τους ιερούς Κανόνας αποτελεί επείγουσαν ανάγκην διά την Εκκλησίαν. Η σύγχυσις ήτις υπάρχει ως προς την αξίαν και την σημασίαν των ιερών Κανόνων οδηγεί τα πράγματα της Εκκλησίας ένθα ου δει. Πρέπει να αποβή συνείδησις πάντων ότι **οι ιεροί Κανόνες δεν είνε ανθρώπινα επινοήματα, αλλά καρποί του Αγίου Πνεύματος**.

«*Τοις την ιερατικήν λαχούσιν αξίαν, μαρτύριά τε και κατορθώματα αι των κανονικών διατάξεών εισιν υποτυπώσεις... Τούτων ουν ούτως όντων και διαμαρτυρουμένων ημίν, αγαλλιώμενοι επ' αυτοίς, ως εί τις εύροι σκύλα πολλά, ασπασίως τους θείους Κανόνας ενστερνιζόμεθα και ολόκληρον την αυτών διαταγήν και ασάλευτον κρατύνομεν των εκτεθέντων υπό των αγίων σαλπίγγων του Πνεύματος, των πανευφήμων Αποστόλων, των τε εξ αγίων Οικουμενικών Συνόδων και των τοπικώς συνανθροισθεισών, επί εκδόσει τοιούτων διαταγμάτων, και των αγίων Πατέρων ημών. Εξ ενός γαρ άπαντες και του αυτού Πνεύματος αυγασθέντες, ώρισαν τα συμφέροντα...»*, αποφαίνεται επισήμως και αυθεντικώς η Εκκλησία διά της αγίας Ζ' Οικουμενικής Συνόδου (Κανών Α').

Μόνον διά της πιστής και ανιδιοτελούς τηρήσεως των ιερών Κανόνων η Εκκλησία κυβερνάται θεανθρωπίνως και ουχί ανθρωπίνως. **Παν ό,τι δεν οικοδομείται επί του θεμελίου των ιερών Κανόνων, θεμελιούται επί της άμμου και, όσον περίτεχνον και αν είνε, θάττον ή βραδύτερον θα καταρρεύση και θα κονιορτοποιηθή. Πάσα διευθέτησις εκκλησιαστικών πραγμάτων, εξ οσονδήποτε καλής διαθέσεως και αν ορμάται, εφ' όσον παρακάμπτει τους ιερούς Κανόνας, είνε αδύνατον να επισύρη την ευλογίαν του Ουρανού. Όταν δε αι παραβιάσεις των ιερών Κανόνων δεν ορμώνται καν εξ αγαθών διαθέσεων, τότε η εκδίκησις αυτών είνε αδυσώπητος και σκληροτάτη**. Η ιστορία είνε αψευδής μάρτυς των αληθειών αυτών. Το κακόν όμως είνε ότι «το μόνον δίδαγμα εκ της ιστορίας είνε ότι οι άνθρωποι δεν διδάσκονται εκ της ιστορίας», ως ευστόχως παρετήρησε ξένος φιλόσοφος και ιστορικός.

Πλανώνται οικτρώς οι νομίζοντες ότι οι ιεροί Κανόνες είνε απλά «νομικά» κείμενα. Έχουσι βεβαίως πολλάκις νομοτεχνικήν διατύπωσιν, αλλ’ **εκφράζουσι την πίστιν και την θεολογίαν της Εκκλησίας**. **Οι ιεροί Κανόνες αποτελούσι την πρακτικήν εφαρμογήν των δογμάτων**, είνε, θα έλεγον, ο αντικατοπτρισμός του δόγματος εις την καθ’ ημέραν ζωήν των πιστών (Κλήρου και Λαού).

…

Περαίνων το παρόν απέριττον σημείωμα, εκφράζω την ευχήν εν πάση ταπεινώσει όπως άπαντες εγγράψωμεν εν ταις καρδίαις ημών ανεξιτήλοις γράμμασι τον θεόπνευστον επίλογον των Αποστολικών Κανόνων: «*Ταύτα και περί Κανόνων υμίν διατετάχθω παρ’ ημών, ω Επίσκοποι. Υμείς δε εμμένοντες μεν αυτοίς σωθήσεσθε και ειρήνην έξετε΄ απειθούντες δε κολασθήσεσθε και πόλεμον μετ’ αλλήλων αΐδιον έξετε, δίκην της ανηκοΐας την προσήκουσαν τιννύντες*» («Βιβλιοθήκη Ελλήνων Πατέρων», έκδοσις «Αποστ. Διακονίας», τόμ. 2, σελ. 180).

(Πηγή: Από το βιβλίο «Άρθρα – Μελέται – Επιστολαί» του Αρχιμ. Επιφάνιου Θεοδωροπούλου)